ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 1ης Ιουνίου 1999 *

Στην υπόθεση Τ-73/99,

Karl L. Meyer, ιδιοκτήτης γεωργικής εκμεταλλεύσεως, κάτοικος Uturoa (Νήσος Raiatea, Γαλλική Πολυνησία), εκπροσωπούμενος από τον Jean-Dominique des Arcis, δικηγόρο Papeete, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Horst Pakowski, πρεσβευτή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, 20-22, avenue Émile Reuter,

προσφεύγων,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

και

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

καθών,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 133, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 84, παράγραφος 3, ΕΚ) και του

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

άρθρου 106, παράγραφος 1, της αποφάσεως 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 263, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Στις 24 Δεκεμβρίου 1998 δημοσιεύθηκε στη *Journal officiel de la Polynésie française* η απόφαση αριθ. 662 DRCL του haut-commissaire (εκπροσώπου) της Γαλλικής Δημοκρατίας στη Γαλλική Πολυνησία, της 8ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με την κύρωση, μεταξύ άλλων, του νόμου αριθ. 96-575, της 28ης Ιουνίου 1996, σχετικά με την έγκριση του τρίτου πρωτοκόλλου με ημερομηνία 6 Οκτωβρίου 1995 που είναι συνημμένο στη γενική συμφωνία για τις συναλλαγές στον τομέα των υπηρεσιών (σύνολο των καταλόγων με τις δεσμεύσεις των οποίων η μετάφραση είναι συνημμένη στον παρόντα νόμο), που δημοσιεύθηκε στη *Journal officiel de la République française* της 29ης Ιουνίου 1996, και του διατάγματος 98-1065, της 18ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με τη δημοσίευση του τρίτου πρωτοκόλλου με ημερομηνία 6 Οκτωβρίου

1995 που είναι συνημμένο στη γενική συμφωνία για τις συναλλαγές στον τομέα των υπηρεσιών (μαζί με τους καταλόγους για τις δεσμεύσεις των οποίων η μετάφραση είναι συνημμένη στον παρόντα νόμο), που δημοσιεύθηκε στη *Journal officiel de la République française* της 27ης Νοεμβρίου 1998.

2 Υπ' αυτές ακριβώς τις περιστάσεις, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Μαρτίου 1999, ο προσφεύγων, ο οποίος εκμεταλλεύεται φυτεία τροπικών φρούτων στη νήσο Raiatea της Γαλλικής Πολυνησίας, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή. Φρονώντας ότι η δημοσίευση αυτή συνιστά επίσημη εκ μέρους της Γαλλικής Δημοκρατίας κατάργηση της δυνατότητας εφαρμογής των κανόνων της γενικής συμφωνίας για τις συναλλαγές στον τομέα των υπηρεσιών (ΕΕ 1994, L 336, σ. 191, στο εξής: Συμφωνία GATS), που περιλαμβάνεται ως παράρτημα 1Β στη Συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (στο εξής: Συμφωνία ΠΟΕ) που εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994) (ΕΕ L 336, σ. 1), στη Γαλλική Πολυνησία, ζητεί την ακύρωση του άρθρου 133, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 184, παράγραφος 3, ΕΚ) και του άρθρου 106, παράγραφος 1, της αποφάσεως 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 263, σ. 1, στο εξής: απόφαση 91/482). Πράγματι, οι διατάξεις αυτές έρχονται σε αντίθεση, μεταξύ άλλων, με τις διατάξεις της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου — πρωτόκολλο Μαρακές (ΠΟΕ-GATT 1994), που περιλαμβάνεται ως παράρτημα 1Α στη Συμφωνία ΠΟΕ (στο εξής: Συμφωνία ΠΟΕ-GATT του 1994).

Αιτήματα του προσφεύγοντος

3 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κάνει δεκτά όλα τα αιτήματά του και να τα κρίνει βάσιμα·

— να αποφανθεί ότι το περιεχόμενο του άρθρου 133, παράγραφος 3, της Συνθήκης συνιστά παράβαση της Συμφωνίας ΠΟΕ-GATT του 1994 και πρέπει να κηρυχθεί άκυρο·

— να αποφανθεί ότι, ενόψει των σχέσεων που υφίστανται, μέσω της Συμφωνίας ΠΟΕ-GATT του 1994 στον τομέα των δασμών, μεταξύ της Γαλλικής Πολυνησίας, της Γαλλίας και της ΕΟΚ, το Κοινό Δασμολόγιο της Κοινότητας είναι αυτό που πρέπει να εφαρμόζεται στο έδαφος της Γαλλικής Πολυνησίας·

— ενόψει του επείγοντος, να διατάξει πριν από την έκδοση οριστικής αποφάσεως, την προσωρινή αναστολή ισχύος των προσβαλλομένων άρθρων·

— να αποφανθεί σχετικά με το ποιοι είναι οι παράγοντες που έχουν συντελέσει στη δημιουργία της παράνομης καταστάσεως στον φορολογικό και τελωνειακό τομέα που υφίσταται στη Γαλλική Πολυνησία και να επισημάνει τις σχετικές ευθύνες·

— να υποχρεώσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να του καταβάλουν το ποσό των 20 000 γαλλικών φράγκων (FF) όσον αφορά τα έξοδα που δεν μπορεί να απαιτήσει από τον αντίδικό του και στα οποία αναγκάστηκε να υποβληθεί προκειμένου να προασπίσει τα συμφέροντά του.

Σκεπτικό

4 Δυνάμει του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, όπως έχει τροποποιηθεί με ισχύ από την 1η Ιουνίου 1997 (ΕΕ 1997, L 103, σ. 6), όταν μια προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως στερούμενη παντελώς νομικής βάσεως, το Πρωτοδικείο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.

5 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τα στοιχεία της δικογραφίας και αποφασίζει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου αυτού, να αποφανθεί χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.

6 Πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι δεδομένου ότι μια διάταξη της Συνθήκης δεν αποτελεί πράξη οργάνου της Κοινότητας κατά την έννοια του άρθρου 4 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 7 ΕΚ) και του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230 ΕΚ), το Πρωτοδικείο δεν είναι αρμόδιο να κρίνει τη νομιμότητά της (διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 1994, T-584/93, Roujansky κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. II-587, σκέψη 15). Εξ αυτού έπεται ότι το αίτημα με το οποίο ζητείται η ακύρωση του άρθρου 133, παράγραφος 3, της Συνθήκης πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο.

7 Δεύτερον, έχει σημασία να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να μνημονεύει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση. Η μνεία αυτή πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και συγκεκριμένη ώστε να επιτρέπεται στους καθών να προετοιμάσουν την άμυνά τους και στο Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως, χωρίς τη συνδρομή άλλων στοιχείων. Για τη διασφάλιση της ασφάλειας του δικαίου και την ορθή απονομή της δικαιοσύνης πρέπει, προκειμένου μια προσφυγή να είναι παραδεκτή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς αλλά κατά τρόπο λογικό και κατανοητό, από το κείμενο του ίδιου του δικογράφου της προσφυγής (διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Μαρτίου 1999, T-205/98, Clauni κ.λπ. κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 14).

8 Όμως, το δικόγραφο της προσφυγής δεν ικανοποιεί τις ελάχιστες αυτές απαιτήσεις. Πράγματι, μολονότι στο τελευταίο αναφέρεται ότι η προσφυγή στηρίζεται στα άρθρα 173 της Συνθήκης και 229 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 302 ΕΚ), το περιεχόμενό του δεν επιτρέπει να προσδιοριστεί το συγκεκριμένο αντικείμενο της προσφυγής. Πράγματι, με το δικόγραφο της προσφυγής επικρίνεται η στάση τόσο των γαλλικών αρχών όσο και των αρχών της Γαλλικής Πολυνησίας, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, χωρίς να είναι δυνατόν να προσδιοριστεί με ακρίβεια τι προσάπτεται στους μεν και τι στους δε. Εξ αυτού έπεται ότι το αίτημα αυτό πρέπει, γι' αυτόν και μόνο τον λόγο, να κηρυχθεί απαράδεκτο.

9 Εξάλλου, έστω και αν υποτεθεί ότι τα χωρίς σειρά προβαλλόμενα από τον προσφεύγοντα επιχειρήματα σκοπούν πράγματι στο να υποβληθεί στην κρίση του Πρωτοδικείου η νομιμότητα πράξεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα εν λόγω επιχειρήματα είναι απαράδεκτα.

10 Κατ' αρχάς, προκύπτει ότι, αφήνοντας κατά μέρος την αμφισβήτηση του συμβατού του άρθρου 106, παράγραφος 1, της αποφάσεως 91/482 με τους κανόνες της συμφωνίας ΠΟΕ-GATT του 1994, είναι αδύνατο να προσδιοριστεί αν ο προσφεύγων προσάπτει στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή συγκεκριμένη πράξη ή καταγγέλλει την αδράνειά τους όσον αφορά την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου στη Γαλλική Πολυνησία. Η τελευταία αυτή επίκριση είναι, εν πάση περιπτώσει, απαράδεκτη στο πλαίσιο προσφυγής στηριζόμενης στο άρθρο 173 της Συνθήκης εφόσον αυτή εμπίπτει στο άρθρο 175 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 232 ΕΚ), του οποίου η εφαρμογή προϋποθέτει προηγούμενη πρόσκληση προς τα οικεία όργανα για ενέργεια. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων ουδόλως μνημονεύει τη συμπλήρωση αυτής της διατυπώσεως.

11 Εν πάση περιπτώσει, έχει σημασία να υπογραμμιστεί ότι η προσφυγή ακυρώσεως, στο μέτρο που αφορά το άρθρο 106, παράγραφος 1, της αποφάσεως 91/482 είναι απαράδεκτη, εφόσον, αφενός, έχει ασκηθεί μετά την εκπνοή των προθεσμιών που ορίζονται από το άρθρο 173, πέμπτο εδάφιο, της Συνθήκης και, αφετέρου, δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν έχει επικαλεστεί κανένα στοιχείο ικανό να αποδεικνύει ότι η εν λόγω διάταξη τον αφορά άμεσα και ατομικά, δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης.

12 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Πρωτοδικείο δεν είναι αρμόδιο, βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ, να υποκαθιστά τα κοινοτικά όργανα ή τις εθνικές αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να αποφανθεί επί του προβαλλομένου παράνομου χαρακτήρα της επικρατούσας στη Γαλλική Πολυνησία καταστάσεως στον φορολογικό και τελωνειακό τομέα ούτε να διαπιστώσει τις σχετικές ευθύνες.

13 Εξάλλου, εκτός από το ότι το αίτημα λήψεως προσωρινών μέτρων δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του

Πρωτοδικείου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το αίτημα αυτό πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτο, και τούτο εφόσον είναι απαράδεκτα τα ίδια τα επί της ουσίας αιτήματα.

14 Ενόψει των ανωτέρω, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

15 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο προσφεύγων φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.**

2) **Ο προσφεύγων φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 1 Ιουνίου 1999.

Ο Γραμματέας — Ο Πρόεδρος

H. Jung — M. Jaeger